

Δὲν θέλομεν νὰ παραιτήσωμεν τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις περὶ τοῦ Γ' τόμου τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ Κ. Γιζότου, χωρὶς ν' ἀναφέρωμεν τὴν γνώμην του περὶ τοῦ τύπου, πρὸς ὃν καὶ ὡς πολιτικός ἀνὴρ ἐν γένει, καὶ ὡς ὑπουργὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν γένει, ἔπρεπε νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν του. Ὁ τύπος εἶναι τῶν νέων καὶ ἐλευθέρων κοινωνιῶν τὸ φῶς ὅταν γίνεται ὀρθὴ χρῆσις αὐτοῦ, ἡ δ' αὖς ἡ πυρπολοῦσα, ὅταν κατὰχρησις αὐτῆς γίνεται. Τὸ νὰ κωλύεται ἡ χρῆσις του πρὸς ἀποφυγὴν καταχρήσεως, εἶναι ἐπίσης ἄτοπον καὶ ἀδύνατον, ὡς τὸ νὰ ζῶμεν ἐν τῷ σκότει ὑπὸ φόβου πυρκαϊᾶς. Βεβαίως ὀρθοὶ νόμοι πρέπει νὰ τὸν κανονίζωσιν· ἀλλ' οἱ νόμοι πολλάκις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μάλιστα δὲν ἀρκοῦσιν ὅπως τὸν περιστείλωσι, διότι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου ἀπαιτεῖ δικαστικὴν καταδίωξιν. αἱ δὲ δικαστικαὶ καταδίωξεις, αἱ συνεχεῖς τοῦλάχιστον, φέρουσιν ἀποτέλεσμα ὅπως ἐναντίον τοῦ προσδοκωμένου, τὸ νὰ παριστῶσι τὴν κυβερνήσιν ἢ ὡς ἡττωμένην ἢ ὡς τὸν τύπον καταπιέζουσαν. Διὰ τοῦτο ἡ ὀρθότερα τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸν τύπον, δηλαδή πρὸς τὸν παρεκτρεπόμενον τύπον διαγωγὴ εἶναι, οὔτε μὲν συνήθως νὰ τὸν καταδιώκῃ, καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ νόμος πᾶν τῇ παρέχει εἰς ταῦτο δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ οὔτε νὰ τὸν περιφρονῇ, διότι ὅπως δὴποτε εἶναι ἰσχυρὸν ὄπλον, εἴτε χρῆσις εἴτε κατὰχρησις αὐτοῦ γίνεται· ἀλλ' εἰς τὸν τύπον ν' ἀντιτάττῃ τὸν τύπον, εἰς τὸν λόγον τὸν λόγον, πεποιθὴς ὅτι μέχρι τέλους εἰς τὴν ὀρθὴν κρίσιν τοῦ ἔθνους ὁ δίκαιος λόγος ὑπερισχύει τοῦ ἀδίκου. Δὲν πρέπει βεβαίως ν' ἀγνοῇ ὅτι ἡ γραμμὴ αὕτη ἔχει τὰς δυσχερείας τῆς ἐν χώραις ἐν αἷς, ὡς τότε συνέβαινεν ἐν Γαλλίᾳ, οὐχὶ πολιτικαὶ ἀρχαί, ἀλλ' ἀτομικὰ συμφέροντα ἀπαρτίζουσι πολιτικὰ κόμματα, διότι τότε ἐλλείπουσιν αἱ ἰσχυραὶ ἐκείναι πεποιθήσεις, αἵτινες, ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ, δίδουσιν αὐτοκλήτους καὶ πεποιθότας ὑπερασπιστὰς εἰς τὴν κυβερνήσαν μερίδα, ὡς ἀλλαχοῦ ἡ ἐλπίς τῆς διανομῆς τῶν λαφύρων δίδωσι ταύτας εἰς τὴν ἀντιπαλίτευσιν. Ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ ταῦτ' ἀφρονῶντες συνασπίζονται πάντες καὶ ὑπερμαχοῦσιν ὑπὲρ τοῦ φρονήματός των· ἀλλαχοῦ οἱ εἰς ταῦτ' ἐποφθαλμιῶντες, ἂν ἰδῶσι τινὰ ἐκ τῶν συντρόφων των προαχθέντα, ἀντὶ νὰ τὸν ὑποστηρίξωσι, τείνουσι μᾶλλον εἰς τὸ νὰ τὸν πολεμήσωσι, διότι κατέλαβε θέσιν ἣν αὐτοὶ ἀπῆλθον δι' ἐκυτοῦς. Ἀλλὰ καὶ τοὶ πολλαχοῦ ὑπαρχούσης τῆς δυσκολίας ταύτης, ἄλλη πρὸς τὸν τύπον διαγωγὴ οὔτε φρόνιμος εἶναι οὔτε τελεσφόρος· ὀλίγα δικαστικαὶ καταδίωξεις, ἀδιάκοπος, αὐστηρὰ, ἐπιτηδεία ἀναίρεσις. Τοιαύτη εἶναι ἡ περὶ τύπου γνώμη τοῦ Κ. Γιζότου.

Συνήθως ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ θεάτρου βλέπομεν τὰς τῶν προσώπων κινήσεις, βλέπομεν τ' ἀποτελέσματα, ἀλλὰ χωρὶς νὰ διακρίνωμεν τὰς αἰτίας καὶ τὰ ἐλατήρια. Ὅποιον εὔρημα διὰ τοὺς ἔχοντας πολιτικῶν ἀνδρῶν ἀξιώσεις, τὸ σύγγραμμα ἐν ᾧ εἰς τῶν πολιτικῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ αἰῶνος ἀνα-

πτύσσει αὐτὸς τῶν πράξεών του τοὺς λόγους, καὶ γίνεται ὁδηγὸς εἰς τὰς ἀδύσους τῆς εὐρείας του διανοίας!

Α. Ρ. Ρ.

ΔΙΑΘΟΡΑ.

ΠΑΝΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΘΗΡΑΣ. Δῆμος Θήρας, 5,574, Καλλιστός, 4,441. Ἐμπορίου, 3,199. Οἶκος, 2,270. Θηρασίαις, 603. Ἰου, 2,652. Ἀμοργοῦ, 3,756. Ἀνάφης, 938. Τὸ ὅλον 23,433. Τούτων εἰσὶ λεπροὶ 12, φρενοδραβεῖς 14, ἐννεοὶ καὶ κωφοὶ 14, ἐπιληπτικοὶ 11, καὶ τυφλοὶ 15. Κατὰ δὲ τὸ λῆξαν ἔτος 1859, ἐγένοντο καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν γεννήσεις 538, ἐξ ὧν ἀρρένων μὲν 290, θηλέων δὲ 248. Γάμοι 431, καὶ ἀποδιώσεις 349, ἐξ ὧν ἀρρένων μὲν 154, θηλέων δὲ 165. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν καθ' ὅλα τῆς ἐπαρχίας δημόσια καὶ δημοτικὰ σχολεῖα φοιτῶντων μαθητῶν συμποσῶνται εἰς 1,264.

ΟΡΥΚΤΑ ΤΗΣ ΘΗΡΑΣ ΛΟΥΤΡΑ. Ἡ νῆσος αὕτη ἔχει τρία ἐξαιρέτα μέρη ὀρυκτῶν λουτρῶν, τὸ τῆς Πλάκας, οὗ τὰ ὕδατα εἰσὶ χλιαρὰ καὶ θειοῦχα, τὸ τοῦ Ἀθερμίου, οὗ τὰ ὕδατα εἰσὶν ὡσαύτως θειοῦχα πλὴν θερμὰ, καὶ τὸ τοῦ Βουλκάρου, περὶ οὗ ἀνέφεραν ἄλλοτε ἐν ἐκτάσει ἡ Παρθώρα, καὶ οὗ τὰ ὕδατα εἰσὶ ψυχρὰ, σιδηροθειοῦχα καὶ μοναδικὰ, κατὰ τὰ μέρη μας, ὡς πρὸς τὴν εἰδικὴν ἐνέργειαν ἣν ἔχουσι νὰ καθαρίζωσι τὸν ἰωμένον χαλκόν, καὶ νὰ θεραπεύωσι διάφορα δυσίατα νοσήματα, ἰδίως δὲ τὰς χοιράδας, ραχίτην, χλωρώσεις, νευροπαθείας, κλ. κλ. Εἰς τὸ μέρος τῶν λουτρῶν τούτων, ὅπου κατὰ τὸ ἕκαστον ἔτος συρρέει πλῆθος λαοῦ, ὑπάρχουσιν οὐκ εὐκαταφρόνητα καταλύματα καὶ πάμπολλα, ἀναλόγως τοῦ τόπου, διασκεδάσεως μέσα, ὥστε συνιστῶμεν σφόδρα τὴν χρῆσιν τῶν λουτρῶν τούτων πρὸς πάντας τοὺς μεταχειριζομένους ἀπλᾶ θαλασσία καὶ ἄλλα ψυχρὰ λουτρά, καὶ ἐνὶ λόγῳ πρὸς τοὺς ὅπωςδὴποτε ἔχοντας ἀνάγκην τονικῆς θεραπείας.

Ι. ΔΕΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΟΙΚΙΩΝ ΜΕΤΑΤΟΠΗΣΙΣ. Ἐν τῇ φυλλάδι 63 τῆς Πανδώρας εἶχαμεν περιγράψαι πῶς μετατοπίσθησαν ἐν Ναυσοδόκῳ τῆς Ἀμερικῆς δύο οἰκίαι λίθιναι, καὶ πῶς ταξιδεύσασαι διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως ἐθεμελιώθησαν ἀλλαχοῦ. Τοιοῦτόν τι ἀναγινώσκουμεν ὅτι καὶ πάλιν ἐγένετο κατὰ τὴν αὐτὴν χώραν. Ἰδοὺ τί γράφουσιν αἱ ἐφημερίδες: «Τὰ ἰσχυρότατα ὑδραυλικὰ πιεστήρια τὰ ἐφευρεθέντα μὲν ὑπὸ τῶν Κ. Π. Τόρκιτ καὶ Στήν, χρησιμεύσαντα δὲ τὸ πρῶτον ἐν Ἀγ. Φραγκίσκῳ, πρᾶττουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος θαύματα εἰς πολλὰ μέρη τοῦ Κράτους. Πολλὰ ἐφημερίδες διαβρυλλοῦσι τὰ γενόμενα ἐν Σιράγῳ διὰ τῶν πιεστηρίων τούτων. Ἀναφέρουσι δὲ πρὸ πάντων μείζοντον ὄγκον συγκεκμημένον ἐκ δεκαεὶς κεραμοτεμάκων οἰκίῳ, βάρος ἔχουσιν σημαντικώτατον, ὅστις ἀνυψώθη ὁλόκληρος διὰ μιᾶς. Ὁ ὄγκος οὗτος εἶχε 300 ποδῶν μήκος καὶ 140 βάθος. Ἐντὸς δὲ κέντε ἡμερῶν ἀνεσηκώθη εἰς ὕψος 4 ποδῶν καὶ 8, δακτύλων, χωρὶς νὰ συμβῇ οὐδὲν δυσάρεστον καὶ χωρὶς νὰ ἐξέλθωσι τῶν οἰκιῶν οἱ κάτοικοι.»